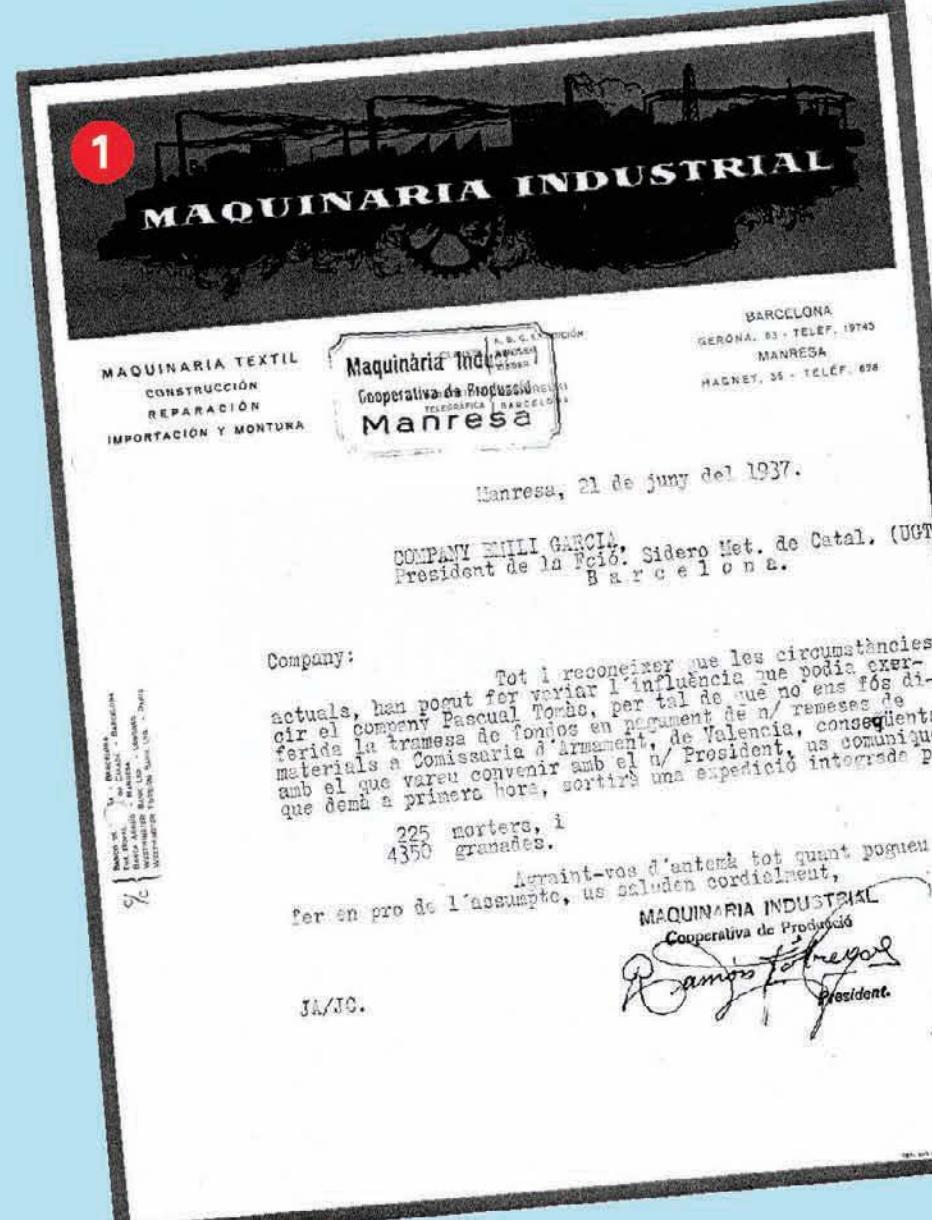

Autors: Joaquim Aloy i Bosch, Jordi Basiana i Obradors i Pere Gasol i Pujol. Col·laborador: Ramon Fons i Vilardell

1 MORTERS I GRANADES FABRICATS A LA MAQUINÀRIA INDUSTRIAL

Document trobat a l'Arxiu de Salamanca de l'empresa Maquinària Industrial, de Manresa, del 21 de juny del 1937, signat pel president del seu Consell Administratiu, Ramon Fàbregas, en què comunica la tramesa de 225 morters i 4.350 granades acabades de fabricar per l'empresa per encàrrec del govern central. En el text s'entrelloquen les dificultats econòmiques de cobrament i les pugnes polítiques internes entre els republicans, agreujades arran dels Fets de Maig del 1937.

2

Entre le Ministro de Marina y Aire, en representación del Gobierno, y Maquinaria Industrial Cooperativa de producción de Manresa, representada por su Director Técnico, D. Luis Coll, se conviene:

Que la mencionada Factoría fabricará con destino al Gobierno, seiscientos morteros del tipo diecisiete, además, como muestra que se ha exhibido y sesenta mil granadas para los mismos.

Los plazos de entrega serán los siguientes: hasta fin de Enero, cuarenta morteros y cuatro mil granadas. En el mes de febrero ciento cuarenta morteros y setenta mil granadas. En el mes de Marzo, doscientos morteros y veinte mil granadas. Y en el mes de Abril doscientos veinte morteros y veintidós mil granadas.

Los precios se fijarán de acuerdo entre el Gobierno y Maquinaria Industrial C. P., cuando se efectuaré la primera entrega se conozca el costo exacto de producción. Esta será inspeccionada en el orden técnico y en el económico por representantes que designará la Comisaría de Armamento y Municiones.

A Maquinaria Industrial C. P., se le anticipará por el Gobierno, antes del 15 de Enero, la cantidad de cien mil pesetas cantidad que será deducida del pago del material que se haya de entregar en los meses de Enero y Febrero.

Los pagos se harán al contado a medida que se vaya entregando el material en el Parque de Artillería de Valencia, quedando la entidad productora encargada del transporte.

En Valencia a cuatro de Enero de mil novecientos treinta y siete.

* Hi ha una signatura que diu Indalecio Prieto, i una altra que porta Ll. Coll "

Hi figura un timbre que diu "Ministro de Marina y Aire"

Manresa 21 de Jener de 1937

2 COMANDA DE 60.000 GRANADES DEL GOVERN DE LA REPÚBLICA A LA MAQUINÀRIA INDUSTRIAL. Còpia d'una comanda molt important, datada el gener del 1937, feta a l'empresa manresana Maquinària Industrial, de 600 morters i 60.000 granades per part del govern de la República, representat pel ministre de Marina i Aire, Indalecio Prieto.

PAPERS DE LA REPÚBLICA EN TEMPS DE GUERRA (1936-1939)

Les indústries de guerra manresanes

Una altra conseqüència de l'esclat de la guerra i de la revolució conseqüent, i estretament lligada al fenomen de les col·lectivitzacions, fou que una part de la indústria catalana es va haver de reorientar cap a la producció bèl·lica. Això era quelcom indispensable si es volia que la República guanyés la guerra.

D'aquesta manera, amb l'objectiu de crear i estructurar una indústria eficac a l'hora de subministrar a l'exèrcit republicà tota la gamma de productes que necessitava, nombroses fàbriques catalanes –especialment del sector metal·lúrgic– es reconverteixen en indústries de material militar.

Amb aquesta finalitat, la Generalitat creà, l'agost del 1936, la Comissió d'Indústries de Guerra, formada per representants de les distintes forces polítiques i obreres i presidida pel conseller de Serveis Públics i Finances, Josep Tarradellas. Aquesta comissió realitzà una tasca important de coordinació de les indústries del sector metal·lúrgic, mecànic i químic, per tal d'assolir una producció adient a les necessitats de guerra.

La comissió hagué de superar serioses dificultats derivades de la urgència d'atendre les necessitats del front, l'escassetat de divisos i la manca d'ajuda del govern central. El govern de la República, que reaccionà més lentament que no el de Catalunya en l'intent de resoldre aquesta qüestió, pretenia –per mitjà de la Subsecretaria de Armamento– controlar en exclusiva el sector de les indústries de guerra tot prescin-

dint de la feina ja feta per la comissió, cosa que provocà greus conflictes de competències amb la Generalitat. Finalment, l'11 d'agost del 1938, el govern de la República decretà, en benefici propi, l'expropiació de les indústries de guerra de Catalunya.

La Maquinària Industrial SA era una de les principals indústries metal·lúrgiques de Manresa. El mes de setembre del 1936 es constituí en Maquinària Industrial Cooperativa de Producció i es nomenà un Consell Administratiu presidit per Ramon Fàbregas, mentre que la direcció tècnica de l'empresa continuà sent a càrrec de l'enginyer Lluís Coll. Un dels propietaris de l'empresa, Jaume Castell, hi continuà ocupant càrrecs de responsabilitat com a vocal d'aquest consell.

Maquinària Industrial va rebre importants comandes de fabricació de material de guerra per part del govern central i del govern de la Generalitat. Aquestes comandes beneficiaven tot el sector metal·lúrgic manresà, ja que les empreses més grans solien donar feina a tallers i negocis més petits.

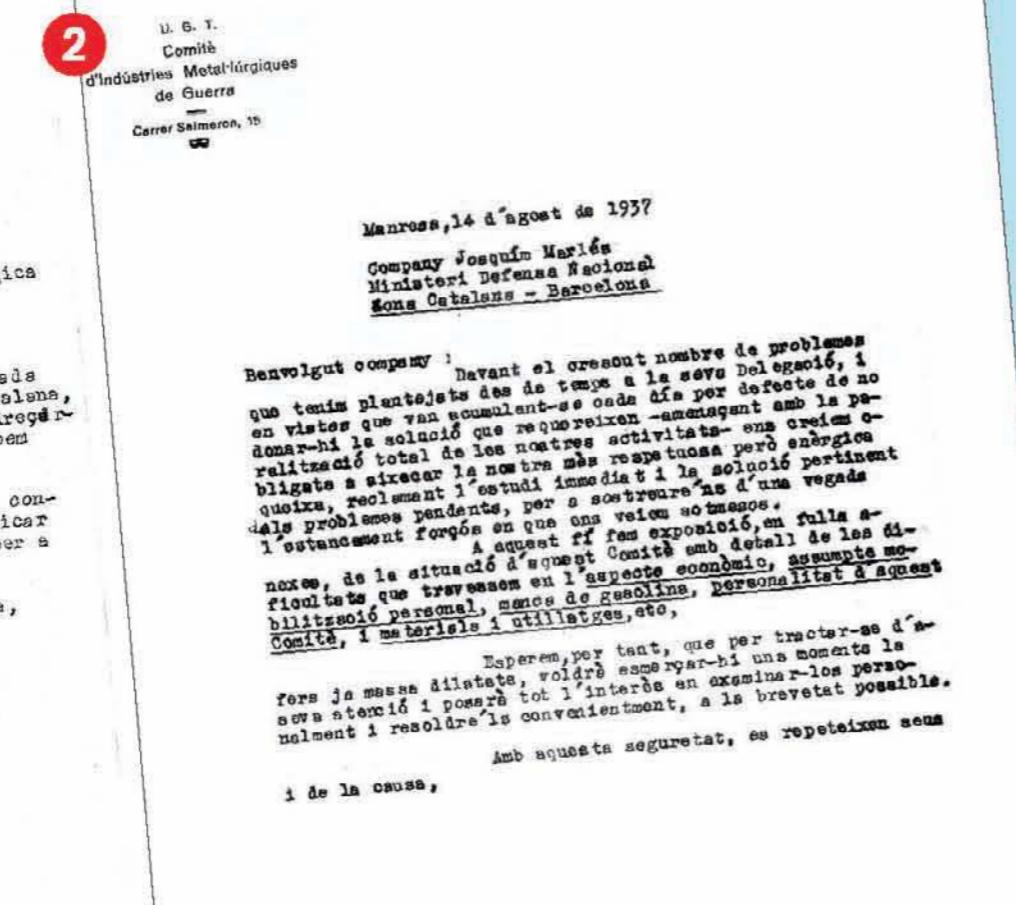
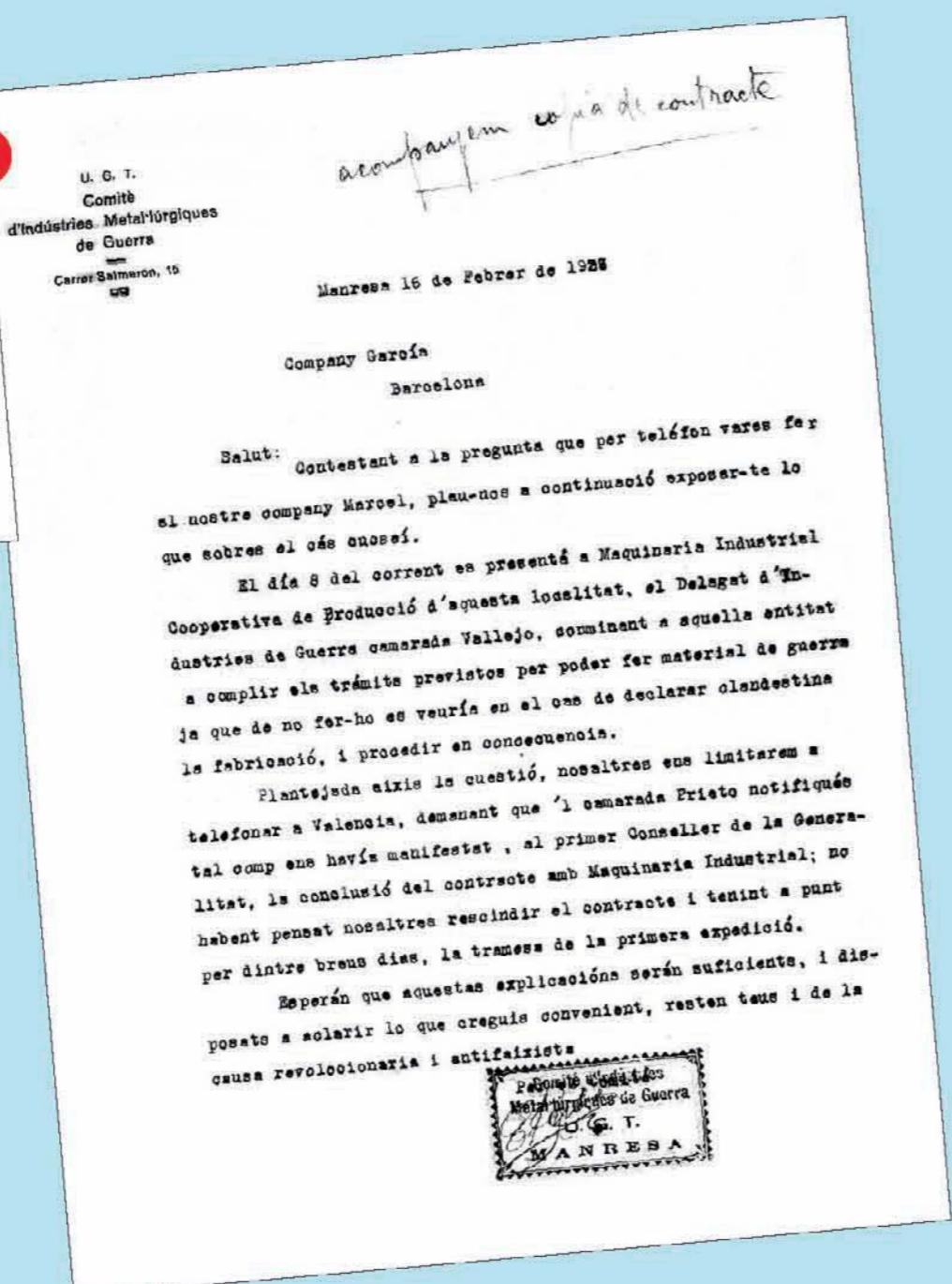
Finalment, cal recordar que no solament les empreses metal·lúrgiques treballaven per a l'exèrcit republicà. També ho feien les tèxtils i les del ram de la pell. D'aquestes darreres, cal remarcar les Manufactures de la Pell Col·lectivitzades (denominada abans i després de la guerra Pielsa), que el gener del 1937 ja havia produït 60.000 parells de botes i 5.000 corretjams.

1 RECELS ENTRE GOVERNS A CAUSA DE LES INDUSTRIES DE GUERRA
Per a la distribució i control de les comandes d'armament, es constitueix a Manresa el Comitè d'Indústries Metal·lúrgiques de Guerra-UGT, integrat per Ramon Fàbregas, Manel Miquel i Enric Ribas. Quedava així assegurada la preeminença de la UGT dins el ram metal·lúrgic manresà. Aquesta carta, del febrer del 1937, és redactada per aquest comitè i s'adreça al secretari de la Federació Siderometal·lúrgica de Catalunya del mateix sindicat, Emili García. L'escrit fa palès el poc ordre que hi havia en el si del govern central (ministeri de Defensa i delegació a Barcelona) i, sobretot, el recel del govern de l'Estat envers el govern de la Generalitat.

2 "ENERGICA QUEIXA" CONTRA LA PASSIVITAT DEL MINISTERI DE DEFENSA

Una altra carta del Comitè d'Indústries Metal·lúrgiques de Guerra, aquesta datada el 14 d'agost del 1937, que reflecteix el malestar existent al comitè per la passivitat del ministeri de Defensa a resoldre els problemes en què es trobaven les indústries de guerra i que paralitzaven la producció. El comitè demana al secretari de la Federació Siderometal·lúrgica que faci les gestions oportunes perquè es pugui accelerar la fabricació d'armament de guerra. En el document adjunt a aquesta carta es pot llegir un escrit adreçat a la delegació del ministeri de Defensa a Barcelona, en què denunciuen la situació que viuen les fàbriques manresanes i que impossibiliten poder servir les comandes d'armament: diners, mobilització del personal, manca de benzina i de materials, etc.

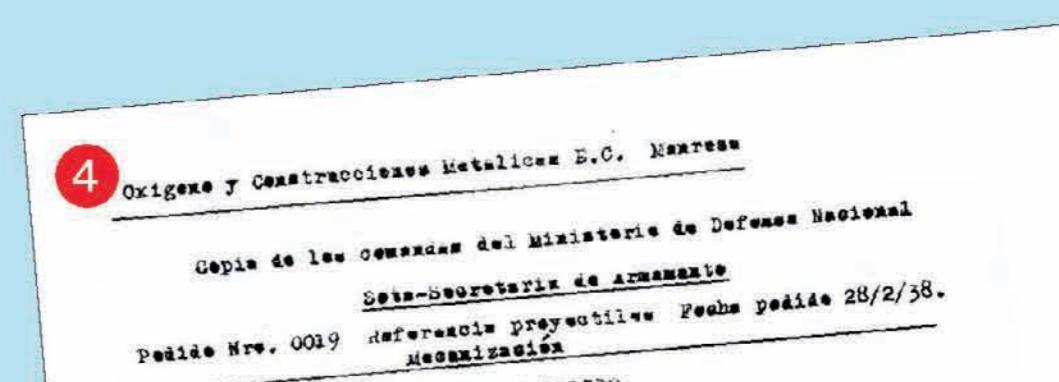

Edifici de la Maquinaria Industrial, situat a l'actual carrer de Pompeu Fabra, tal com era durant la guerra

3 CAL MARQUET VOL EVITAR LA REQUISA D'UN COTXE
Aquesta important empresa metal·lúrgica, llavor de l'actual Hayes Lemmerz, tenia el nom oficial d'Oxigeno y Construcciones Metálicas SA, tot i que era popularment coneguda com Cal Marquet, en referència al cognom del seu propietari.

El 1936 fou col·lectivitzada amb el nom d'Indústries Metal·lúrgiques de Manresa EC. Malgrat això, el seu propietari, Joan Marquet i Bofill, en continuïtat portà la direcció tècnica durant la guerra. Aquest fet, que l'amo continué dirigint el negoci tot i el procés col·lectivitzador, es donà sobretot entre la petita i la mitjana empresa al llarg de la guerra. Aquest document trobat a Salamanca, data del 5 de febrer del 1938, es refereix a la queixa de l'empresa davant l'intent de confiscació del cotxe, propietat de Joan Marquet. Precisament, la fabricació de peces per a cotxes i camions, destinats a la guerra, era una de les especialitats d'aquesta indústria.

4 OBJETO DEL PEDIDO
Por la presente pasamos a Uds. y ustedes se comprometen a servirnos en las condiciones generales y específicas establecidas y de acuerdo con las especificaciones del mismo y las condiciones técnicas-facultativas siguientes que forman parte integrante del contrato; la entrega se vuelve en el número y calibre que se detallan a continuación:

15.000 vasos en el calibre 7'62 6.000 vasos en calibre 7'65

comprandose el cartucho del trío y la operación de embutir.

11 CONDICIONES ECONOMICAS
(a) Importe total del importe respectivo de embutidos incluidas todas las operaciones específicas sera de pesetas 30/00 y Pts. TRIO con 80/00, siendo el total de este contrato DOSCIENTOS SETENTA Y CUATRO MIL OCHOCIENTAS PESSETAS (324.800'00)

(b) Forma de pago: Un anticipo del 20 por ciento del importe total de este contrato en el plazo de 15 días a contar de la fecha de la recepción por la SUBSECRETARIA DE ARMAMENTO DEL GOBIERNO.

(c) Bonificación y condiciones: Por cada dia de anticipio de la fecha de entrega sera pagado dentro de la factura correspondiente el importe de cada día.

(d) Bonificación y condiciones: Por cada dia de anticipio de la fecha de entrega sera pagado dentro de la factura correspondiente el importe de cada dia.

(e) Entrega: Por cada dia de anticipio de la fecha de entrega sera pagado dentro de la factura correspondiente el importe de cada dia.

(f) Plazos: Periodo mensual de 1.500 vasos del calibre 7'62 y 600 del 7'65, siempre que la Subsecretaría entregue las barras de acero necesarias con el rigor suficiente que permite aquél plan de producción.

(g) Lugar: MANRESA bruch nº 23.

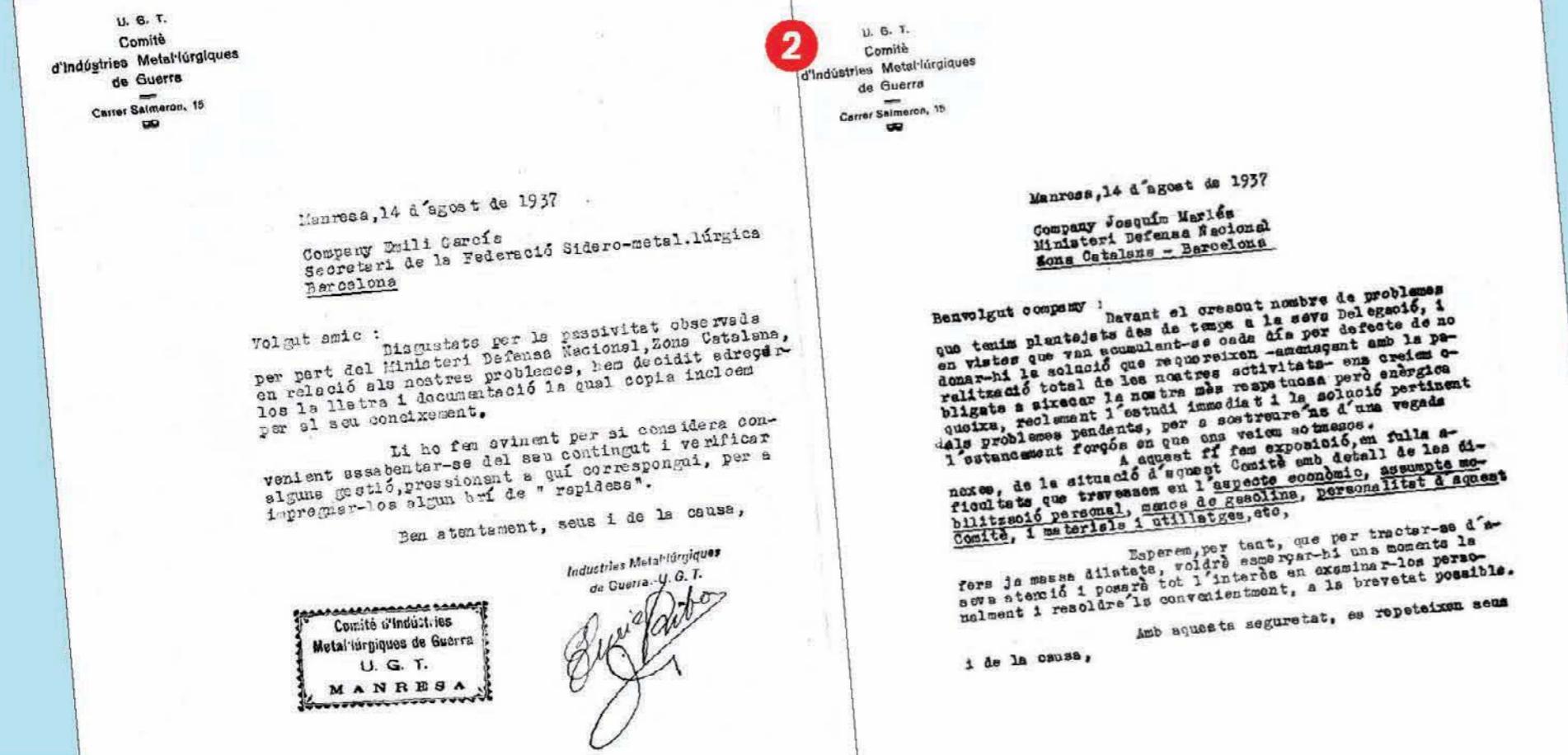
(h) Envase: El embalaje sera apropiado a la naturaleza de la mercancía, siendo responsable al proveedor de los daños experimentados por deficiencias de aquél.

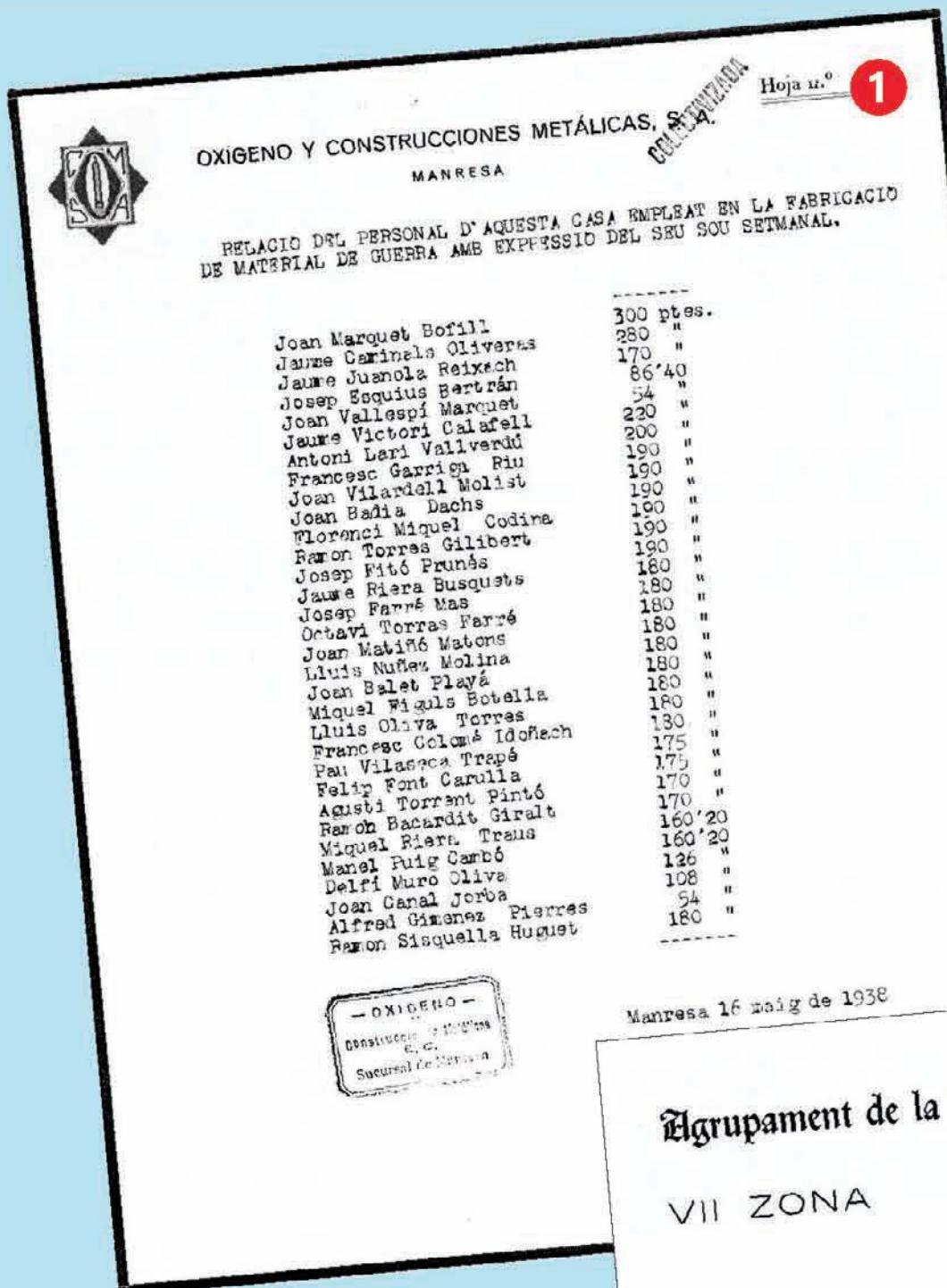
(i) Marcas: En cada pieza se estampará dicha número.

(j) Destinataria: Subsecretaría de Armamento.

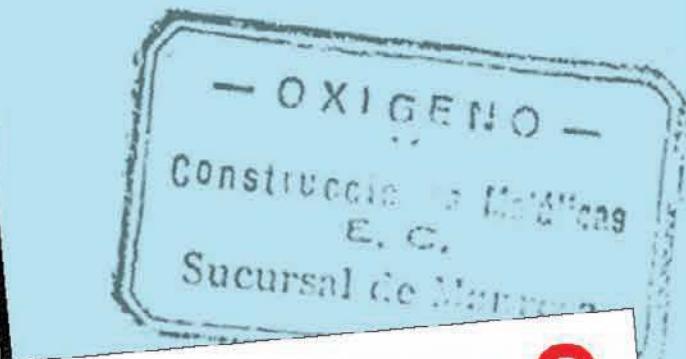
(k) Subsecretaría de Armamento entregara con la rapidez que sea posible las barras de acero necesarias para el proceso de fabricación convencida en este contrato. Muchos materiales continúaran siendo de propiedad de la Subsecretaría y el proveedor se compromete a tenerlos en depósito desde el momento que aquéllos se les entreguen.

Barcelona 28 febrero 1938

1 NOMS I SOUS DELS TREBALLADORS DE CAL MARQUET, EL PRECEDENT DE L'ACTUAL FÀBRICA LEMMERZ
Document del 16 de maig del 1938 en què consta una relació dels treballadors de l'empresa Oxigeno y Construcciones Metàl·iques (Cal Marquet) amb el seu respectiu sou setmanal. El personal que treballava en indústries de guerra disposava d'un seguit de compensacions com ara tenir certs avantatges en el subministrament d'aliments. Tantmateix, el benefici més gran que molts hi veien era el d'escapar-se d'anar al front, si aconseguien que els seus serveis i la seva persona fossin considerats insubstituibles en un sector la producció del qual era estratègicament clau per guanyar la guerra. El franquisme estudià a fons tota aquesta documentació requisada per esbrinar quins eren els dirigents d'aquestes indústries (càrrecs sindicals, tècnics...), per tal d'escatir-ne les responsabilitats pertinentes.

Elgrupament de la Indústria de Foneria Col·lectivitzada de Catalunya

OFICINES:
CARRER BARCELONA, 10-12
TELÈFON 1643

VII ZONA

Manresa

Compañeros del Consejo de Empresa de la Agrupación de Fundiciones Colectivizadas de Cataluña

Salud: Reunidos los compañeros de las Fundiciones de la 7ª Zona en Asamblea General celebrada en el local de la U.G.T. de Manresa, el pasado miércoles dia 8 de Diciembre de 1937; acordaron solicitar del Consejo de Empresa la convocatoria de un pleno regional de la Colectiva y de sesiones de fundidores U.G.T. - C.N.T. de toda Cataluña para estudiar la necesidad de aumentar los salarios en vista de la aumento del precio de la vida, como también del precio del hierro para que equilibre económicamente las fundiciones.

mandamos copia de este carta a los Comités Regionales de la metalurgia C.N.T. - U.G.T. para que de común acuerdo se convoque el citado Pleno.

Recibid nuestro saludo
Por la Colectiva de Fundiciones
de la VII Zone

El Delegado El Director Técnico
José M. Martínez *Simón Pérez Muñoz*
por la sección metalúrgica U.G.T.

Eduardo López
por la sección metalúrgica C.N.T.

Jaume Gómez
por la sección metalúrgica U.G.T.

PROPER CAPÍTOL:

Les milícies i l'Exèrcit Popular.

Per mitjà de documents localitzats a Salamanca, veurem les dificultats d'organització militar de la República, i també la presència de milicians i soldats bagencs als fronts de guerra.